

о. д-р Роман ФЕДЬКО

Важко, ба навіть неможливо, переоцінити значення та роль молитви у християнській сім'ї! Сьогодні, як ніколи, ця тема є актуальною і надзвичайно важливою з точки зору віднайдення та збереження сучасними сім'ями власної християнської ідентичності. Адже чимало християнських сімей піддається різноманітним натискам та спокусам, які приходять звідусіль і мають на меті вихолостити подружні стосунки та звести спільне сімейне життя не на християнських цінностях, а виключно на зовнішніх, матеріальних.

А насправді християнська сім'я не може бути позбавлена духовного фундаменту, однією з важливих складових якого є спільна молитва християнського подружжя. Якщо стосунки у християнській сім'ї позбавлені цього духовного «субстрату», тоді важко говорити про таку сім'ю в категоріях успішності щодо здобуття Царства Божого, яке в християнському подружжі досягається спільними зусиллями взаємно люблячих себе людей.

Приклад спільної молитви подружжя знаходимо у біблійній Книзі Товії:

«Тоді Товія встав з ліжка й сказав до Сарі: «Устань, молімся й просім у Господа, щоб учинив з нами милість і спасіння.» Вона встала, й вони зачали молитись та просити, щоб на них зійшло спасіння. Він же так узяв молитися: «Благословен еси, о Боже батьків наших, благословенне твоє ім'я по всі віки! Хай небеса тебе благословлять і всі твої створіння по всі віки. Ти створив Адама, ти створив для нього жінку Єву як помічницю йому й опору. І з них обох пішов рід людський. Ти мовив: «Недобре чоловікові одному бути; зробім йому помічницю, подібну до нього! І нині я беру оцю не для розпустити, але з добрим наміром. Зволь помилувати мене з нею, і разом до старости дожити.» І сказали обоє разом: «Амінь! Амінь!» (пор. Тов 8, 4-7).

Чому все ж таки такою важливою є спільна молитва у християнській сім'ї? Найперше вартує наголосити на слові «спільна», адже часто буває, що християнські подружки, роблячи в житті багато справ разом, натомість ніколи не досвідчували радості спільної молитви, під час якої, стоячи перед іконою, могли б відчувати повноту християнського подружнього життя. Навпаки, є випадки, коли чоловік чи жінка соромляться або просто не допускають, що таке взагалі можливе, аби разом стати і змовити молитву!? Що стримує нас від того, щоб разом молитися до Бога? На це питання нехай кожен сам

відповідь у совісті.

Яку користь здобуває християнська сім'я від того, що спільно, а не тільки наодинці, молиться? Найперше вартує зазначити один простий факт, який ми часто ігноруємо. Предстоячи перед Богом у спільному молитовному зітханні, християнські подружки визнають ще і ще раз цей найбільший авторитет Господа Бога, який з'єднав і вінчав їх на спільне подружнє життя. Крім цього, сам факт, що ми разом стоїмо на молитві спонукає нас дивитися одне на одного через призму гідності Божого творіння, яке не просто варить їсти, доглядає дітей чи ходить на роботу, але має в собі печать Божого творіння та задатки для духовного життя. Це надзвичайно допомагає християнській сім'ї уникнути спокуси інструменталізації одне одного, тобто простого використання чи зверхнього ставлення одне до одного, адже ні чоловік, ні жінка самі по собі не є головнішими, але вже двоє, що стали одним тілом у Таїнстві Подружжя, несуть відповідальність за все, що відбувається у домашній церкві.

Ще одним, надзвичайно важливим, фактором спільної молитви християнського подружжя є її позитивний вплив на процес виховання дітей. Діти, поки ще малі, наслідують своїх батьків у всьому, тому, коли вони бачать, чують та беруть участь у спільній молитві батьків, це надзвичайно позитивно впливає і відбивається на їхній свідомості та житті. Спільна молитва, навколо якої гуртується вся християнська сім'я, є проявом поваги, послуху, взаєморозуміння або шляхом до них! Часом християнські батьки ламають собі голову над питаннями виховання власних дітей, роблячи і тактичні, і практичні помилки у виховному процесі думаючи, що надважливим є забезпечити дітей матеріальними благами, а потім якось воно буде... А відповідь у нас, батьків, під руками. Коли привчаємо своїх дітей до спільної молитви християнської сім'ї, то разом з тим отримуємо майже все, що потребуємо, щоб почувати себе щасливими та зреалізованими батьками. Чому «майже все»? - Відповідь проста: тому що на довшу перспективу вже від самих дітей і їх особового духовного зросту залежатиме, як вони ставитимуться до власних батьків, коли виростуть.

Поки ми «не розкомплектуємось» і не подолаємо інших невидимих, але вагомих духовних бар'єрів, які стримують нас від практики спільної щоденної молитви в родині, доти важкого говорити, що такі винятки, як Свят Вечір, коли здебільшого чи не єдиний раз в році ми спільно молимося, стануть джерелом духовного благословення для нашої християнської сім'ї.

Ще одне запитання, яке турбує читача, це: а що ж робити з приватною, тобто особистою, молитвою? Відповідь проста: продовжуйте молитися також сам на сам до Бога стільки, скільки молилися й раніше, або ж ще й більше, але спробуйте вже сьогодні, прочитавши цю статтю, зібрати всю свою сім'ю на спільну молитву, що може виявитися в деяких випадках не так і просто! Це завдання поручаємо батькам, які діють на благо сім'ї, хоч ініціаторами можуть бути й діти, бо вони простіші за нас, дорослих. Тому, дорогі християнські родини, спробуйте вже зараз відповідати нашому покликанню - бути взірцевими сім'ями, в яких серед важливих сімейних справ спільна молитва стоятиме на чільному місці і виступатиме об'єднавчим фактором для всіх її членів.

Нехай можливі неуспіхи в організації спільної молитви Вашої сім'ї не розчаровують Вас, а навпаки, - заохочують до настирливого осягнення цієї мети шляхом правильного пояснення та розуміння чому і для чого це потрібно, а дари духовні, які черпатимете з цього, хай будуть Вам заплатою за труди духовні на благо та спасіння Вашої сім'ї.

о. д-р Роман ФЕДЬКО. Молитва у християнській сім'ї//СЛОВО № 4 (64) 2015-2016. с.40-41